

Zəfər sevincini yaşamış şəhid

Vətən müharibəsi şəhidi Elməddin Sübhü oğlu Əlizadənin ata yurdunda-yam. Bir vaxtlar qonaq qismində gedib gülərlə qarşılanan ünvana bu dəfə daha fərqli şəkildə üz tuturam. Sübhü ilə uşaqlıq dövrümüz bir yerdə keçdiyindən ata evinin hər daşı, hər qarışı mənə doğmadır.

Şəhidin babası Nəsrəddin müəllimin gözlərindəki kədər aydın hiss olunur. Uzun illər kənd orta məktəbində dərs deyib. El-obasının sayılıb-seçilən ziyalılarından. Kənd əhlinin xeyir-şərində həmişə öndə olub. Nəsrəddin müəllim övladlarına zəhmətlə halal çörək qazanmağı hər zaman aşılıyıb. Evin böyük övladı Sübhü də elə uşaq vaxtlarından zəhmətə qatılıb. Kənd təsərrüfatı işləri ilə, əkin-biçinlə, heyvandarlıqla məşğul olub. Ailə qurduqdan sonra dünyaya göz açan övladlarını Sübhü də halal zəhmətlə böyüdü. Vətəni necə sevməyi, qorumağı öyrətib.

İndi Sübhü Biləsuvar Vətən uğrunda canlarından keçmiş yüzlərlə şəhid valideynlərindən biridir. Övlad itkisi ağır olsa da başuca gəzir. “Mən də şəhid atasıyam”, - deyər söhbətə başlayır:

– Göründüyü kimi, istər ata yurdunda, istərsə də evimin hər qarışında Elməddinin xatirələri var. Danışmağa cəhd etsə də, kövrəlir, əlindəki qalın bir qovluğu səssiz qarşıma qoyur. Elməddinin uşaqlıqdan tutmuş son şəkilləri hamısı buradadır. Şəkillərə baxdıqca, babanın, ata-ananın bu beş ildə ağaran saçları ürək dağlayır.

Şəhidin anası Mehrac xanım titrəyən əlləri ilə bir şəkil tutub: “Bu mənim Elməddinlə sonuncu şəkildir. Müharibəyə yola saldıığım gün körpə bir uşaq kimi mənə sarıldı. Əlləri ilə göz yaşlarımı silərək, qəhrəman anaları ağlamaz, - dedi. Tezliklə elçi gedəcəksən. Hər şeyə hazır ol. Bir az aralanmışdı ki, dönüb geriye xeyli baxdı. Ana ürəyi həssas olur. Qərībā bir hiss məni bürüdü. O gündən yuxum ərsə çəkildi. Tez-tez telefonla əlaqə saxlayırdı. Hər zəng edəndə mənimlə zarafatlaşırdı ki, ağlamayım. Çox zəhmətkeş uşaq idi. İna-na bilməzdim ki, bir gün məni şəhid anası edəcək”.

Sübhü söhbətə qoşulur: “Sonuncu dəfə noyabrın 6-da danışdım və dedi ki, salamatlıq, özünüzdən muğayat olun. Anamı, qardaş və bacılarımı qoru. Elməddin 23 il ömür sürdü. Onun barəsində danışmağa çətinlik çəkirəm, mənim oğlum bir qəhrəmandır, onunla qürur duyuram. Beşinci ildir ki, şəkilləri və bizə yadigar qalan əşyaları ilə danışırım. Elməddinin mesajlarını, səsini, göndərdiyi videogö-

rüntülərin hamısını saxlayıb, göz bəbəyi kimi qoruyuram. Çox vətənpərvər, qorxmaz, gülərliz, mehriban idi.

İlk gündən qələbə əzmi ilə döyüşlərə atılan kəşfiyyatçı əsgər yoldaşları ilə birgə həmlə zamanı onlarla düşmən pusqusunu məhv edib. Elməddinlə çiysin-çiyinə

döyüşən dostları onun döyüş rəşadətindən danışdıqca, fəxr edirəm ki, belə qəhrəmanın atasıyam. Ötən 5 ildə dövlətimiz şəhid ailələrini diqqət mərkəzində saxlayır. Problemlərimizlə maraqlanır. Ünvanlarımız döyülür. Bir sözlə, bu cür münasibət bizi daha da ruhlandırır. Tədbirlərə dəvət olunuruq. Şəhid atası kimi iştirak edirik. Vətənimiz də sağ olsun, dövlətimiz də”.

2015-ci ilin aprel ayında Elməddin Əlizadə Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin Biləsuvar rayon şöbəsi tərəfindən həqiqi hərbi xidmətə çağırılıb və Goranboy rayonunda yerləşən “N” saylı hərbi hissəyə göndərilib. Xidməti dövründə kəşfiyyatçı kimi xidmət keçib. Elməddin hərbi xidmətdə olarkən 2016-cı il Aprel döyüşlərində düşmən hücumunun qarşısının alınmasında iştirak edib.

Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı, şəhid general-mayor Polad Həşimovun rəhbərliyi ilə uğurlu döyüş əməliyyatlarının da iştirakçısı olub. Hərbi xidmətini başa vurduqdan sonra Elməddin hərbi geyimlər tikişi

fabrikində işləməyə başlayıb.

Bu barədə babası Nəsrəddin müəllim danışır: “Elməddin sevimli nəvələrimdən biri idi. Orta məktəbdə də müəllimi olmuşam. Bir baba kimi onun haqqında danışmaq olduqca ağırdır. O ağrını bizə dövlətimiz, xalqımız unutturdu. Üç min şəhiddən biridir Elməddin. Toy etmək üçün hərbi xidmətdən sonra işləməyə başladı. Aldığı məvəcibdən ata-anasına da kömək edirdi. Günlərin bir günü mənə zəng etdi. Artıq Vətən müharibəsinin başladığı ilk günlər idi. Müharibəyə getmək istədiyini bildirdi. Sözsüz ki, etiraz etmədim. Əksinə, qürurlandım ki, səsi-sorağı cəbhədən gələcək.

Nəhayət, iş yerindən ayrılıb kəndə gəldi. Vətən müharibəsi zamanı qismən səfərbərlik elan edildikdən bir neçə gün sonra Elməddin müharibədə iştirak etmək üçün könüllü olaraq Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin Biləsuvar rayon şöbəsində qeydiyyatdan keçdi və müharibəyə yollandı. Yola salanda sevinə-sevinə getdi. Onun son görüşdə bizimlə sağollaşması, ayrılarda dönüb dəqiqələrlə bizə baxması gözlərimin önündən getmir.

Dövlətimizdən də çox razıyıq. Elməddin ölkə başçısı tərəfindən ölümündən sonra 3-cü dərəcəli “Vətənə xidmətə görə” ordeni, “Vətən uğrunda”, “Füzulinin azad olunmasına görə” və “Xocavəndin azad olunmasına görə” medalları ilə təltif edilib.

Elməddin kəşfiyyatçı kimi döyüşlərə Ağdam istiqamətində başlayır. Füzuli və Xocavənd rayonları istiqamətində gedən

döyüşlərdə və Şuşa şəhərinin erməni separatçılarından təmizlənməsində də igidlik göstərir. Düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsini məhv edir. Noyabr ayının 8-də düşmənlə əlbəyaxa döyüşlərdə Elməddin yaralanır, buna baxmayaraq, yenidən döyüşür və Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü uğrunda canından keçməklə qəhrəmancasına şəhid olur.

Şəhidin nəşi 9 noyabr 2020-ci ildə doğulduğu Biləsuvar rayonunun Zəhmətabad kəndində torpağa tapşırılır. Doğma kəndlərindəki yaşadığı küçəyə qəhrəmanımızın adı verilib. İndi bu ailədə daha bir Elməddin Əlizadə böyüyür. 2 yaşı olsa da, hər gün əmisinin şəkillərini qucaqlayıb, bağrına basır. Sübhü də oğlunun ətrini adını daşıyan nəvədən alır.

Baba da, ata-ana da Elməddinin vətənin azadlığı uğrunda şəhidlik zirvəsinə ucalması ilə fəxr edirlər.

**M.MİRZƏ
XQ**